

Þakkir.

Þakka vildi jeg einlæglega fyrir þá vinsama, sem hjér var sýnd á sextugsafmæli mínu. Það er mikilsvert, þegar líða fer á æfina og heita má að komið sje undir kvöld, að vita, að til eru þó góðir menn og konur, sem hugsa til vor með nokkurri velvild, og telja nokkurs virði það verk, sem unnið hefir verið, eða leitast við að vinna.

Gjöfina — mynd af Búlandshöfða —, sem tveir ágætir menn, dr. Guðm. Finnbogason og próf. Guðm. Bárðarson, færðu mjer frá Náttúrufræðisfjelaginu, þótti mjer skemtilegt að fá; og sama er að segja um aðdánlegt málverk af Dímon í Þjórsárdal, eftir Eyjóff Eyfells, sem listamaðurinn sjálfur færði mjer. Hvortvegi myndin er af stað, sem greinir frá stórmerkilegum atburðum í jarðsögu landsins. Eru þar sann-

kallaðir sýnistær, sem allir vildu sjóð hafa, þegar þekking í jarðfræði verður talin nauðsynleg til almennrar menntunar, eins og jeg tel víst að verða muni, sakir hinnar margháttuðu þýðingar, sem slík þekking getur haft. Er og eftirtektarvert, hve margir af þekkingar- og listafrömuðum mannkynsins hafa haft áhuga á jarðfræði, eins og t. d. Leonardo da Vinci, Steno, Swedenborg, Linné, Goethe, Eggert Ólafsson, Bjarni Pálsson, Sveinn Pálsson, Jónas Hallgrímsson, Þorsteinn Erlingsson, Þ. E. hafði miklar mætur á merkilegri bók eftir noraka jarðfræðinginn dr. Andr. M. Hansen, og man jeg ekki betur en að hún yrði honum tilefni erindis, sem hann flutti í hana elsta jafnaðar mannafelagi hjér í Reykjavík.

1. apríl.

Helgi Pjeturss.

126 3/5 7.32